

bogholderiet naturligvis kun med største Forbehold kan levere saadanne Tal, inden den endelige Opgørelse foreligger, og derfor kunde blive udsat for ubillig Kritik, hvis det skulde vise sig, at Tallene maatte ændres paa forskellige Punkter.

Jeg ønsker kun i Almindelighed at sige, at Opgørelsen er særdeles beroligende med Hensyn til de finansielle Resultater af indeværende Finansaar og ikke giver noget som helst Holdepunkt for den Antagelse, at Resultatet som Helhed vil blive daarligere end anslaaet. Det siger naturligvis ikke, at Resultatet ikke kan blive daarligere paa visse Punkter, til Gengæld saa bedre paa andre, og jeg skal indrømme det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at heller ikke jeg tror, at det kan undgaas, at Underskuddet paa Statsbanerne maa sættes yderligere, maaske en 2—3 Mill. Kr., op. Jeg anser det ikke for sandsynligt, at man kan indvinde de ca. 2 Mill. Kr., der er tabt paa Persontrafikken i den kolde og fugtige Sommer. Og med Hensyn til Godstrafikken, ja, saa har det ganske vist vist sig, at Regeringen er gaaet ud fra en fuldkommen rigtig Betragtning ved at mene, at kun ved en betydelig Nedsættelse af Godstaksterne var det muligt at modarbejde Godsets næsten katastrofale Flugt fra Statsbanerne over til andre Befordringsmidler. Det har vist sig, at denne Betragtning var rigtig, thi ikke alene er Nedgangen af Godsbesørgelsen standset, men Godsbesørgelsen er tiltaget i det sidst forløbne Halvaar med ca. 4,6 pCt.

Nu er det rigtigt, at den Beregning, jeg ikk ud fra — nemlig at der skulde kunne indvindes 3 Mill. Kr. ved Forøgelse af Godstrafikken, men disse 3 Mill. Kr. betyder en Tiltagen af Godsmængden ikke paa ca. 4½, men paa ca. 5½ pCt. —, ikke ganske er slaaet til. Det beregnede Resultat er altsaa ikke fuldstændig naaet endnu, ogsaa der kan der blive et lille Minus. Men naar jeg nævner Tallet 2—3 Millioner, tror jeg heller ikke, hvis ikke uforudsete Ting indtræffer, at Resultatet vil gaa væsentlig længere ned.

Paa de øvrige Punkter er Udsigterne særdeles beroligende; med Hensyn til Skat- ternes Indgang ubetinget, og ogsaa med Hensyn til Udgiftsbudgettet, saa jeg kan imødekomme det ærede Medlem Hr. Korsgaard ved at støtte hans Lyssyn paa Finansaaret 1927—28. Men i øvrigt vil min ærede Kollega, Ministeren for offentlige Arbejder, komme nærmere ind paa disse Ting.

Hvad nu 1928—29 angaar, var det fuldt ud rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde: Om dette Aar kan vi endnu langt

mindre udtale os med nogen som helst Sikkerhed end om indeværende Finansaar. Der er blandt andet det store X, som bestaar i den Ligning, som vil finde Sted paa Grundlag af Indtægterne i 1927; det kender vi ikke noget til, vi kan kun opstille Formodninger derom. Men jeg vil understrege den Bemærkning, som det ærede Medlem gjorde, og som efter min Mening var fuldkommen rigtig, nemlig, at naar man trods de overmaade høje Procenter og Promiller, vi har i vor Indkomst- og Formuebeskatning til Staten, har indskrænket os til at anslaa en Indtægt paa disse to Indtægtskilder af tilsammen ca. 100 Mill. Kr., er vi saa lavt nede, at det meget vanskeligt kan tænkes, at vi skulde komme lavere. I hvert Fald har vi ikke efter de foreliggende Resultater kunnet ansætte Tallene anderledes, og jeg ser ikke nogen. — jeg indrømmer Usikkerheden —, men jeg ser ikke nogen Grund til paa Forhaand at antage, at Resultatet vil blive slettere end anslaaet.

Med Hensyn til Forbrugsskatterne er Resultaterne jo opmuntrende, hvis man tør bruge det Udtryk, opmuntrende for Statskassen, mindre opmuntrende i folkeøkonomisk Henseende, naar man ser, hvilken uhyre Stabilitet Forbruget af Luksusvarer har her i Landet; Luksus synes at være noget af det sidste, man vil give Afkald paa.

Det Punkt, paa hvilket det ærede Medlem ventede sig en væsentlig Nedgang i Indtægterne, var Statsbanernes Budget. Jeg vil imidlertid advare imod, at man regner for meget efter de Sammenligninger, som maanedlig fremkommer, mellem Statsbanernes Indtægter og Udgifter i dette Aar og det foregaaende. Det er klart, at Takstnedsættelsen virker prompte og virker absolut, men det, som skal bøde paa denne, nemlig Indvindingen af forøget Godstrafik og Beparelser ved en forstændigere økonomisk Ordning af Tingene, særlig ved Beparelser af Arbejdskraft og ligeledes ved den Beparelse, der ligger i Lønningsloven, det er jo indtraadt først efterhaanden. Den nye Lønningslov traadte først i Kraft den 1. Juli, og vi savner altsaa dens Virkning i hele det første Kvartal; Virkningerne af de betydelige Indskrænkninger, der har fundet Sted i Statsbanernes Personel, som vel allerede i Slutningen af Sommeren kunde anslaaes til ca. 1 000 Personer, indtræder ogsaa først hen paa Finansaaret og endda senere end det andet. Endvidere er der det at bemærke, at Aaret 1927 kom til at bære en Del af en Udgift, som egentlig hørte hjemme